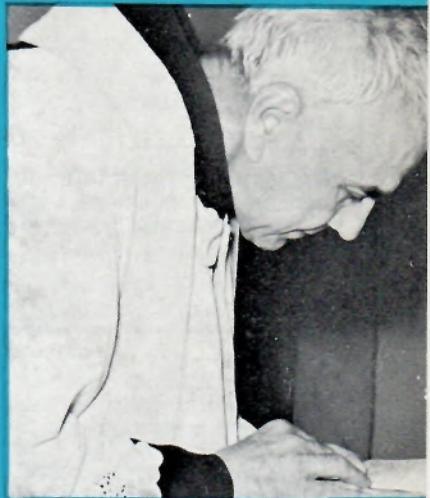

DOBRI OTAC ANTIĆ

GLASILO
VICEPOSTULATURE

*misliti, osjećati, živjeti i djelovati
sa svetom majkom crkvom katoličkom*

DOBRI OTAC ANTIĆ

GLASILO VICEPOSTULATURE

Izdaje: Franjevački samostan
Vrbaniceva 35, Zagreb

Odgovorni urednik: Fra Roko (Ivan)
Tomić
Vrbaniceva 35, Za-
greb

Godišnja pretplata 20 dinara
Pojedini broj 5 dinara

Časopis izlazi dozvolom crkvenih i re-
dovničkih poglavara.

Svakog prvog četvrtka u mjesecu služi
se sveta Misa za sve prijatelje, dobroči-
stite i suradnike Vicepostulature.

Za sve što se u ovom Glasilu navodi
ili nazivlje »čudo«, »svetost«, »svetac« i
slično — to, u duhu crkvenih propisa,
treba uzeti i razumjeti u našem obič-
nom ljudskom načinu izražavanja. O
svemu ovom izreći će konačni sud Sve-
ta Crkva.

Tisk: »Zrinski«, tiskarsko-izdavački za-
vod Čakovec, Globetka bb.

Nadležnim republičkim rješenjem list
»Dobri otac Antić« oslobođen je pla-
ćanja osnovnog poreza na promet.

Iz Splita se javlja fra Jozo Župić, vjeroučitelj i kapelan kod Gospodine od Zdravlja:

Od smrti o. fra Ante Antića pa do danas stalno se upozorava u glasilu »Dobri otac Antić« da se skupljaju pisma koja je on slao osobama ili zajednicama koje su se na nj obraćale u svojim potrebama, i da se ta pisma pošalju Vicepostulaturi.

Zainteresirao sam se i ovdje u Splitu, pa sam pronašao kod neke osobe 14 pisama. Nadam se da će konačno sva ta pisma dospjeti u Vicepostulaturu. Izdvojio sam jedno i šaljem ga u prijepisu. Pismo je poslano iz Zagreba 26. II. 1959.

Draga duhovna kćerce!

*Ustani, koji spavaš od smrti i slijedi svoj put, koga ti po-
kaza Gospodin! Primite, kćerce, ovaj poziv kao da dolazi k
vama Isus, blago vas gleda i govori vam pun dobrote, ljubavi
i milosrđa: Ustani, kćeri, i ne sumnjaj, ne boj se, vjeruj i vje-
ra će te spasiti.*

*S vama nije dobro! Kad meni ne možete pisati, otkrijte
sve svom isповједniku i njega slušajte. To vam je najbolje i
najjednostavnije rješenje vaših problema. Nikako, kćerce mo-
ja, nemojte držati revolt u sebi pa bilo prema komu,*

*U Gospodinu vas molim i to vam nalažem: čuvajte se gri-
jeha i njega ne smijete učiniti. Ako dođe u tom kakvo pitanje,
obratite se isповједniku ili nekom drugom svećeniku, koji će
vam dati pravi savjet.*

*Prema suprugu čuvajte svoje dužnosti iz ljubavi prema Bo-
gu, kako vas uči Sveta Crkva i sv. vjera.*

*Prema roditeljima budite zahvalno, dobro, plemenito dije-
te.*

*Prema djeci brižna, dobra, puna ljubavi i brige, plemenita
majka koja se žrtvuje za svoju i Božju djecu.*

*Prema bližnjemu puna ljubavi, poštovanja, susretljivosti i
pomaganja koliko se može.*

*U svemu dijete Božje, fini, velikodušni, otmjeni. Ne tražite
sebe već slavu i volju Božju i dobro, napredak, zadovoljstvo
svoje obitelji.*

*Nikomu ne budite teški, dosadni, neugodni. Svak neka u
vama gleda uzor dobrote, plemenitosti, požrtvovnosti i žrtve za
veće ideale.*

*Kćerce moja, u vašoj se duši, u vašem srcu odvija se te-
ška borba. Bog vas hoće sebi, na savršeniji život, na jedistvo
sa sobom. U obitelji dolaze problemi i vi niste elastični, niti
znadete sebe zatajiti već ste u mnogo čemu tvrdoglavci, svoje-
glavi i kapriciozni. To je uzrok nemira i napetosti i kritike i
prigovora. Tu nećete da se uvjerite: Vi morate popuštati, imati
fini takt i znati se snalaziti, ekvilibrij u kući sačuvati i duhovno
se okoristiti sa svim prigodama. Treba surađivati s milošću.*

*Niste li zapazili kako se osjećate u duši strašno kada se puštate
samovolji, svojim raspoloženjima te padate u neku vrstu očaja,
malodrušnosti. Puno ste navezani na samu sebe, na svoj »J A« —
samoljublje! To treba čistiti i oduhovljavati se.*

*Kćerce moja, ostavite svoju volju i držite se, slijedite u
svemu svetu volju Božju.*

*Krcz ovu svetu korizmu pročitajte muku Isusovu od Dra
Vimera (Život Isusov III. dio).*

Vježbe:

*1) Dobro se, iz ljubavi Božje i u duhu sv. vjere, pobožno
ispovjedite i svaki put, kad god možete, pričestite — svaki dan,
ako vam je zgodno, moguće, inače kad možete i svake nedjelje.*

*2) Duh slike molitve: sveta krunica, duhovno štivo, ispit
savjesti, a sve iz ljubavi Božje i gorljivo.*

*3) Sveti Križ — nema zajednice, nema kuće bez križa. Križ
ljubite i prihvivate kad se pred vama pojavi. S ljubavlju u
trpljenju, u bolu, u križu gledajte Isusa.*

*Kćerce, opominjem vas i molim, držite se onih savjeta ko-
je sam vam dao. Ako vam je teško, pišite mi ja ču za vas, za
cijenjenog supruga, za vašu djecu, za roditelje moliti i žrtvo-
vati se, samo da budete dijete Božje.*

To vam želi uz sveti blagoslov duhovni otac

Fra Ante

O sanctissima anima ...

U četvrtak, 4. ožujka 1965. pronijela se našim zagrebačkim samostanima vijest: »Umro je o. Antić!« Vijest o smrti uvijek čovjeka potrese, uozbili i rastuži. Vijest o smrti o. Antića ispunila me je tajanstvenom svetom radošću. U mojoj duši na jednom su odjeknuli umiljati zvuci one tako gnutljive pjesme: »O Sanctissima anima ... O presveta dušo, na času smrti k tebi hite nebesnici, anđeoski zbor se veseli. Preslavno Trojstvo poziva i kliče: »Ostani s nama u sve vijeke!«

Doista, smrt o. Antića ispunja dušu čuvstvom smirenosti i vdrine. Umro je svetac! Dragocjena je u očima Gospodnjim smrt svetaca njegovih! Dragocjena je za sve nas, napose za nas franjevce u Hrvatskoj smrt pravednika o. Antića! Mi smo se obogatili. Dobili smo novog zagovornika i zaštitnika na nebesima.

Upoznao sam ga u Cerniku prije deset godina. U pratnji svoga Provincijala o. J. Lovrića posjetio je naš novicijat. Tada sam u njemu našao duhovnog oca, koji me je s neopisivim razumijevanjem suočenjem, dobrotom i ljubavlju pratio sve do časa svoje smrti. Posljednji duhovni razgovor obavio sam s njim prošle godine u mjesecu srpnju. Ne znajući još za veliko pogoršanje njegove dugotrajne bolesti, najavio sam mu posjet za 3. ožujka o. g. Kad sam stigao u Zagreb saznao sam da je već nekoliko dana u agoniji. Ipak sam se poglavarima samostana u Vrbanićevoj ulici telefonski najavio i zamolio za posjet o. Antiću. Iako je o. Antić bio već na samrti uslišali su moju vruću molbu. Stupio sam s velikim strahopočitanjem u njegovu sobu. Unutra su bile dvije časne sestre, koje su ga dvorile i jedan pater s ljubičastom štolom oko vrata koji ga je pripravljao na blaženu smrt. Slušao sam kako o. Antić s posljednjim fizičkim silama obavlja savršeno pokajanje, kako moli za oproštenje, kako mu pater podjeljuje sakralno odrešenje, kako svima koje mu pater preporuča podjeljuje svoj balgoslov ... Tada je prisutni pater najavio moj posjet i želju da ga još jednom vidim.

Približio sam se smrtnoj postelji, kleknuo sam, poljubio mu ruku, i zamolio njegov posljednji blagoslov. Kad me je ugledao, blaženo se nasmiješio i podijelio mi svoj posljednji blagoslov. Sav sretan napustio sam njegovu sobicu. Bio sam sretan i blažen, što sam mogao svojim očima promatrati kako umire pravednik.

I drugi dan je preminuo. Izložen je bio u kapelici Gospe Lurdske. Svečani sprovod obavljen je 8. ožujka popodne.

Velik broj njegove duhovne djece oplakuje gubitak svoga duhovnog oca na zemlji, ali se ujedno u dubini duše tiho raduje njegovu očinskom zagovoru, pomoći i vodstvu s neba.

Tko bi mogao opisati što je o. Antić značio za svetu Crkvu, za Franjevački red, za sve nas franjevce u Hrvatskoj, a napose za svoju provinciju. Kako se milosti slijevalo preko njega na nas i na duše povjerene njegovu duhovnom vodstvu. To su slatke i svete tajne pohranjene u Presvetom Srcu Isusovu.

Sa zahvalnošću i radošću sjećamo se njegove srdačne ljubavi, zauzetosti i svetog zanimanja za našu Hrvatsku provinciju, za naše sjemenište, novicijat i klerikat kao i za pojedine njezine članove, koji su se k njemu obraćali.

Odviše bi bilo suho rečeno, da će nam o. Antić ostati u trajnoj, miloj i zahvalnoj uspomeni. Ne! On će i dalje živjeti među nama svojim svetačkim redovničkim životom, svojim moćnim zagovorom kod Gospodina Boga. On će i dalje živjeti s nama kao naš blagi i ljubezni duhovni otac, koji će nas jačati, tješiti, savjetovati i pratiti na putu redovničkog života i poticati na potpunu samozataju i žarku ljubav Božju.

Doista, ništa prikladnije ni ljepše nego da se od njega oprostimo riječima: »O presveta dušo, na času samrti k tebi hite nebesnici, anđeoski zbor se veseli. Preslavno Trojstvo poziva i kliče: Ostani s nama u sve vijeke!«

o. Stanko Banić, Cernik

Otac Antić i scientia sanctorum u Crkvi u Hrvatskoj

Okupili smo se oko Božjeg olata da se spomenemo milosti koje nam je Bog preko oca Antića dao već za njegova života, pa da te milosti među sobom čuvamo, umnažamo i njegujemo.

Dok o njemu razmišljam, duše mi se doimaju osobito one riječi iz obreda svetog krštenja, koje su — po svemu sudeći — bile osobito djelotvorne u njegovu životu: »Efeta, to jest — Otvori se!« Pa one druge: »Na ugodan miris!« Milost krštenja daje svima otvorenost na Isusovo Evandelje, miris i okus za Božje stvari (usp. 2 Kor 2,15—16).

Duša je Oca Antića bila kroz cijeli život gladna i žedna Boga, te je dobro okusio onu »prvu hranu soli« što mu je ponudiše na dan njegova krštenja tako te se i na njemu obistiniše riječi sv. Bernarda: »Tko kuša tebe, glad i žed ne ostavljuj njega sved!« Takva je u meni najintimnija uspomena na njega.

U katoličkoj nauci o svetosti postoji izraz koji u ovom našem razmišljanju odlično pristaje: »scientia sanctorum — svetačko znanje«. Teško je ukratko reći što to znači, ali odmah podsjećamo na usklik Isusov: »Hvalim ti, Oče, gospodaru neba i zemlje, što si ovo sakrio mudrima i razumima, a objavio malenima!« (Mt 11,25; Lk 10,21). A što je to malenima objavljeno? Da je Isus Sin Božji, ljubitelj svakoga čovjeka i cijelog čovječanstva, Spasitelj svijeta ... To »evangelje«, tu blagovijest treba vikati po svim trgovima i ulicama, po svim putovima i bespućima, po krovovima i zakucima.

Naš Otac Antić bijaše takav Božji vikač — makar tihim glasom u svojoj sobici ili ispovjedaonici — i htijaše da ih bude mnogo takvih — iz svih staleža — koji će i znati i umjeti drugima saopćiti to božansko znanje, »scientia sanctorum«. Ono što sv. Ivan piše na početku svoje 1. poslanice: »... što smo čuli, što smo vidjeli očima svojim... O riječi, Životu — da, Život se očitava... — (to) navješćujemo vama, da i vi imate zajedništvo s nama... da radost naša bude potpuna.«

Eto, to je — za mene — jedna od izrazitih crta Oca Antića: bijaše on njegovatelj »scientiae sanctorum — svetačkog znanja« među nama. Njegova je sam za sebe, njegova je drugima za njih same i za druge. I mislim da bi pravo poštovanje prema njemu imalo uro-

diti u svim njegovim poštovateljima, koji mu bilo u čem duguju zahvalnost: da se svi založimo, te u Crkvi Božjoj kod nas postane što njegovanja »znanost svetaca«.

Otac Antić je volio o Bogu slušati, o Bogu govoriti. Bog mu je bio zanimljiv — mislim Bog i sve Božje. Postoji u pismu ćesta riječ: »Quaerite Deum — Tražite Boga!« Bog je uistinu neistražljiv, a to je za njega značilo vječno istraživanje. On je bio istraživalac tajna Božjih. On je nastojao odasvod saznati o Bogu: vlastitim razmišljanjem, razgovorom s posebno obdarenim dušama, da, zapravo u susretu sa svakom dušom on je na svoj način umio pronaći nešto novo o Bogu koji tako čudesno i raznoliko djeluje u ljudima ...

Imao je on pronicav pogled. Biće je časova kada su njegovi posjetioci zapazili kako »čita«. Da li je on imao uliveno znanje? Da li je uistinu »čitao« duše? Svakako, on ih je pronicao u Bogu. Ali te blage oči umarale su se i sagnute nad debelim knjižurinama. Koliko puta je poslao u naš samostan na Kaptolu smjerno napisanu molbu o gvardijanu da mu se posudi ovaj ili onaj debeli svezak sv. Bonaventure ili sv. Bernardina ... On je od tih visoko kvalificiranih duhova, koje je Bog obdario svojim znanjem, ponovno i ponovno tražio i učio o ljubavi Božjoj: o Bogu koji je ljubav, o ljubavi Očevoj prema Sinu, o ljubavi Očevoj prema svijetu, o spasiteljskoj ljubavi Kristovoj, o čudesnom djelovanju Duha Svetoga u dušama ... što prema Božjoj mudrosti treba misliti o svemu napretku čovječanstva, o ljećnicima, socijalnim radnicima itd.

On je htio da ne samo iz osobnog iskustva nego i iz osobnog zlaganja i studija što više bogospoznanja stekne, pa da bude podoban to saopćiti drugima koji »žedaju i gladuju pravednost«. Kad su izašla djela velikoga franjevačkog mistika sv. Karla Secijskoga, nedavno proglašenoga svetim (koji je bio skroman samostanski brat, ali je imao, izgleda, veliko uliveno znanje te je napisao divne stranice o ljubavi Božjoj), malo je bilo na svijetu, vjerujem, tako pomnih čitalaca kao Otac Antić koji su nastojali da se i preko iskustva sv. Karla približe i vinu više k Bogu.

Tijekom godina k Ocu Antiću dolazili su ljudi najrazličitijih staleža i naobrazbe. On je sve više osjećao osobito jednu potrebu: da naši suvremeni intelektualci, osobi-

to mladi koji nisu imali prilike da upoznaju vjeru, poruku Isusovu, imadu što više prilike za to da i njihovo vjersko znanje bude na razini njihove akademске naobrazbe. Ukratko, da među nama bude što informiranjih vjernika intelektualaca. Izgleda da je mnogo puta bio u neprilici što da dadne onima koji su htjeli upoznati našu vjeru, Isusa Krista, njegovo Evandelje. Osjećao je živu potrebu da se pokrene organizirana aktivnost kako bi i kod nas bilo što raznolikije literature iz različitih sektora evanđeoske misli.

O toj brzi Oca Antića svjedoči pismo koje želim ovom prilikom objelodaniti. Napisao mi ga je u velikom povjerenju, onako kako je znao i umio. Možda bi ovaj ili onaj nglasak i izraz on danas promijenio. Ali, ja ovo pismo smatram donekle i proročkim. Moram priznati da ga ja u ono vrijeme nisam prosljedio, jer sam znao kako su pojedini naši ljudi zaposleni i s kolikim se teškoćama bore. Ali, danas, kada su neke aktivnosti koje je on tada želio pokrenute, ispunjam dug da ga barem objelodanim.

Muslim da ono svjedoči u čast Ocu Antiću koliko je on bio vidovit krščanin, kako je osjetio živu potrebu da se Evandelje Božje propovijeda svakom stvoru, pa — i osobito — intelektualcima, pa i putem knjige, ali — dobre, stručne knjige.

Naša je zadaća da mi, koji smo se s Ocem razumjeli za života, razumijemo i ovu njegovu poruku i želju, pa da potpomognemo osobito svoje velike ustanove kao što je Bogoslovni fakultet, Centar »Kršćanska sadašnjost« i dr. a tako siromašne i brojem radnika i materijalnim sredstvima, da bi se mogle pristupiti što uspješnijej evangelizaciji osobito naše intelektualne mladine, pa da svima koji žele upoznati kršćansku misao i poruku budu pri ruci što stručnija djela i na hrvatskom jeziku.

Ipak kod ovog spomen-dana Oca Antića mislimo u čemu bi trebalo produžiti njegovu aktivnost, da se Bogu odužimo za milost što nam ga je dao, dolaze mi na pamet riječi kojima je sv. Klara na samrtnom krevetu još uvijek pitala, Boga gladne duše, brata Junipera: »Brate Juniperu, znaćeš li što novo o ljubavi Božjoj?« Takav je bio Otac Antić, željan da sa svima, a osobito intelektualcima, progovori — na njima prilagođen način — o ljubavi Božjoj. Ne smije biti da tu brigu kršćanske ljubavi zanemarimo.

Molim da primite moju iskrenu sućut povodom smrti zaslužnog člana vaše redovničke zajednice Oca Antića. Ljudski govoreći njegova je smrt velik gubitak koji će teško osjetiti svi oni koji su stajali pod njegovom duhovnom brigom i vodstvom. U Zagrebu i u drugim mjestima njegove djelatnosti njegova će uspomena biti trajna. A Gospodin će mu biti merces magna nimis.

Uz natpastirski blagoslov
+ Franjo Kard. Šeper

Svi smo ranjeni i potreseni, svi smo žalosni i plačemo. Da, plačemo, jer je prestalo kucati ono srce, koje nas je ljubilo najsličnije Božjem Srcu... Ugasio se sjaj onih očiju kroz koje smo najsjajnije prepoznавали Božju Dobrotu... Umuknula su ona usta koja su nam najsigurnije očitovala Božju Volju...

U njemu, u dragom našem »PATRU ANTICU« nestalo je svijetlog primjera u kojem smo gledali ostvareno sve ono čemu nas je s toliko svećeničke brige i svetačke revnosti neumorno uvijek usmjejavao.

Sveti naš Pokojnik intenzivno je nastojao svaku dušu — koja se poslušno povjerila njegovu vodstvu — pod utjecajem Duha Svetoga učiniti »prozirnim transparentom« kroz koji će svi nazrijeti Boga, a mi smo upravo u Njemu vidjeli tu svrhunaravnu prozirnost, koja nam je otkrivala Uzvišenu Prisutnost pred kojom se postaje drugim...

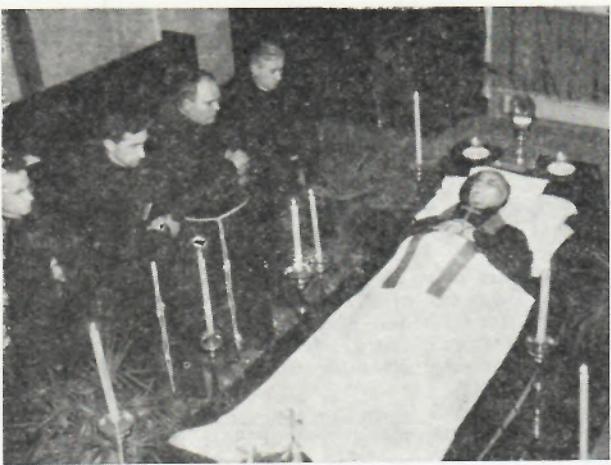
Mnoge takve duše želio je pretvoriti u »kalež pun Isusa«, a svi smo mi osjećali da je On sam toliko ispunjen Isusom, da bismo ga u najpotpunijem smislu riječi mogli nazvati »DRUGIM KRISTOM«.

K. S. A.

Oče gvardijane, gaudeamus in Domino omnes! Pokojnik je ponos vaše Provincije, cijelog franjevačkog Reda i našega hrvatskog naroda. Radujmo se svi u Gospodinu!

P. Damjan Damjanović, provincijal

naš dobri fra Ante
preselio se
dobrom Ocu
nebeskom

TAKO JE
BILO
PRIJE
DESET
GODINA

NOVI ŽIVOTOPIS

Prof. N. Ivanov

Glasnik vječne Ljubavi

Ovo je peti životopis o. fra Ante Antića koji u samih deset godina nakon njegove snruti izlazi. Osjećala se potreba životopisa za naš raspršeni narod u tudiini, jer je život daleko od domovine dvostruko teži i traži se iskra ljubavi i topline, da ga bar malo osvijeti i ogrije. A život je danas postao surov, bespoštedan, nemilosrdan. Ljubav kao da je nešto nestvarno, tako daleko od sivog čelika i betona, od trke i proračunatih dobitaka, daleko od svakog zemaljskog uspieha. Jer, kad netko ljubi taj daje sebe, ali taj ujedno sebe i obogaćuje davanjem. A danas nedostaje ljubavi, malo-pomalo umiremo kao čovječanstvo i kao narod. Upravo zato što smo ljubav izbacili iz svojih domova, iz svojih srđaca.

I upravo zato je u današnje vrijeme goruća potreba upoznavanja života jednog čovjeka naših dana, čiji je život bio ljubav spram brata čovjeka i koji je sagorio služeći Vječnoj Ljubavi.

Svrha je ovog životopisa, da što veći broj hrvatskih sinova i kćeri, a onda i što veći broj vjernika drugih naroda dozna i upozna veliko blago što smo ga imali u o. fra Ante Antiću. Mi smo dio opće Crkve i ponosni smo što iz našeg naroda niču takve veličine.

Tko je bio i što je učinio o. fra Ante Antić, taj skromni i ponizni učenik sv. Franje, da ga danas tako često zazivamo u svojim moličama i čvrsto vjerujemo, da ćemo ga jednog dana gledati na svojim oltarima?

Bio je čovjek nepokolebljive vjere, čvrstog ufanja, žarke ljubavi, uvijek spremjan pomoci, utješiti, savjetovati, ohrabriti. Uvijek okrenut Bogu, njegov lik u ovo vrijeme trke, žurbe i nemira ulijevao je spokojstvo, nadu, sigurnost i utjehu.

U svijetu bez ljubavi, fra Ante je bio glasnik vječne ljubavi, njezin najvjerdostojniji tumač i nosilac.

Cijena 20 dinara

Kod Vicepostulature mogu se naručiti i ostali životopisi:

DOBRI OTAC ANTIĆ, napisao isusovac o. Ante Katalinić.

Str. 150, cijena 10 dinara.

SVJETLO U TAMI, napisao dr Natko Faranetić.

Str. 64, cijena 10 dinara.

NAS DOBRI FRA ANTE, napisao dr Damir.

Str. 58, cijena 10 dinara.

ZELJAN BOGA, osobni pristup fra Ante Antiću, napisao J. Simunov.

Str. 52, cijena 10 dinara.

Obratite se na adresu
VICEPOSTULATURA
Vrbaniceva 35
41 000 — ZAGREB

Prijedlog Oca Antića o izdavačkoj djelatnosti za inteligenciju

Pismo o. Bonaventuri Duda
Zgb, 5. 9. 1964.

Caritas Christi, urget nos!
Dragi, mnogopoštovani Oče!

Molim Vas, budite tako dobri i ljubezni te izvolite primiti jedan moj skromni prijedlog. Nalazimo se na jednoj važnoj prekretnici. Ne možemo zanijekati i olako prijeći preko toga da nisu u ovo naše vrijeme tajne sile dosta uspjele da naškode kraljevstvu Božjemu u našem narodu. Mislim da ni jedan pravi vjernik ni vjerni Kristov učenik ne može i ne smije ostati prekrštenih ruku, pa se pustiti nekom očaju, ili smatrati da on ne može ništa, ili da smo nemogući, pa samo čekati i tješiti se mišljem — da ni drugome nije bolje. Učenik Kristov apsolutno ne smije to ni pomisliti, jer on posje-

duje istinu Božju, garanciju Božju, samoga Boga u čijoj ruci je sve i koji daje život i smrt, čija moć nad svim vlastima i sve promjenjuje. Tom moći, tom božanskom snagom, Božjim životom u nama mi se suprotstavljamo svakoj sili, svakom neprijatelju koji se diže protiv Boga, njegovih zapovijedi, njegove Crkve i njegovih živih hramova — duša. Što bismo mogli danas učiniti da se suprotstavimo ovome velikom valu koji sve poplavljuje i za sobom polako sve nosi? Evo moj jedan neznatan prijedlog kojega ćete Vi promatrati i prema Vašoj uvidljivosti — vrhunarskoj, prosvijetljenosti dalje provadati. Vi ste jedan ugledni član našega Bogoslovskog fakulteta. Fakultet kao naša najviša intelektualna institucija slike Crkve i na koju svaki gleda, on je pozvan da učini jedan snažan zahvat koji će biti na veliku korist Crkvi i narodu. Mi smo danas tako siromašni da našoj inteligenciji moramo spremiti najbolji hranu. Mislim da bi trebalo našoj inteligenciji pružiti katoličku filozofiju. Iskreno ču Vam reći moj prijedlog. Najzgodnija ličnost koja bi oko toga mogla okupiti sve naše snage i sile za taj rad bio bi prečasni otac Kozelj. On bi imao okupiti sve profesore od fakulteta i svih naših biskupskih i redovničkih teologija, sve časne sestre za to sposobne, civile koji bi bili voljni s njim suradivati i u tom elitnom broju mislim da se može naći vrsnih sila koje bi mogle stručno, temeljito obraditi pojedina filozofska pitanja. Cijelu gradu filozofije imali bi prorazdijeliti među te stručnjake koji bi svaki obradio svoje pitanje. Stvar bi došla na vrhovni forum da li se može tiskati ili ne. Stvar mora podleći najstrožoj kritici sa svake strane da djelo bude dostojno reprezentativno našega vremena. Časne sestre, hvala dragom Bogu danas posjeduju vrlo visoku intelektualnu spremu u stečenoj naobrazbi i u poznавanju modernih jezika. One bi mogle iz strane literature, svjetskih enciklopedija prevesti naznačena im pitanja i tako izvrsno poraditi za ovo veliko djelo.

Našoj inteligenciji morali bismo spremiti zgodan priručnik dogmatike. Za ovo djelo mislim da bi bio najzgodniji mnogopoštovani otac Šagi. Jednako i on mora okupiti i organizirati oko sebe isto kao profesor i vođa filozofije.

Isto tako moramo za našu inteligenciju spremiti zgodan priručnik za moralu koji mora opravdati kršćanski moral i pokazati njegovu ispravnost, uzvišenost i najveće savršenstvo čovjeka. I on će oko sebe okupiti za svoj rad kao i prva dva. Za ovaj rad bio bi najzgodniji mnp. J. Kunić, dek. fakulteta.

Posebnu pažnju morali bismo posvetiti zgodnom i iscrpljivom priručniku crkvene povijesti. Ne bih znao ni jednu osobu sada predložiti. Molim to Vi učinite. Smatram

da bi bilo najzgodnije dati pojedini učenim suradnicima da obrade svaki po jedan ili dva vijeka. Na srušetku svakoga vijeka ili periode moralni bi nabrojili što je Crkva za to vrijeme učinila za ljudsko društvo, na zdravstvenom polju, na socijalnom, moralnom polju i duhovnoj zgradi čovječanstva. Koliko je u svakom vijeku bilo priznatih svećaca. Koliko je bilo priznatih učenjaka, koji su bili vjernici, a koliko je bilo ateista.

Odakle materialna sredstva za ovaj pothvat?

1. odrediti svaki mjesec jednu nedjelju da se u crkvama sakuplja milodare za Bogoslovni fakultet.

2. Svake godine u zgodno vrijeme (za pojedine pokrajine) poslati jednoga svećenika koji će od vjernika kupiti milodare za Bogoslovni fakultet.

3. Taksirati sve župske posjede, samostane, biskupije da godišnje doprimaju za Bogoslovni fakultet.

4. Zamoliti preuzv. biskupe da se obrate vani na poznate crkvene ličnosti ili ustanove od kojih bi mogli dobiti kakvu pomoć za to.

5. Zamoliti preuzv. biskupe, redovne, poglavare da prodaju suvišna zemljišta — imovinu koja bi se mogla upotrijebiti za ovu svrhu.

6. Dozvolom crkvene vlasti uzeti crkvene nakite i upotrijebiti u tu svrhu. Ako te nakite — pohranjeno blago — ne upotrebiti na slavu Božju, za dobro sv. Crkve i spas duša, doći će vrijeme i bit će ukrađeno.

7. Ako treba, prodati sve nakite biskupske, kanoničke i drugih lica te ih upotribiti za ovu goruću potrebu.

NB! Crkveni čovjek — Božji čovjek ne smije se bojati — drhtati — odakle sredstva? On mora raditi, stati na fronti, a za to će se brinuti Onaj koji hrani ptice nebeske i odjeda ljljane poljske...

DUHOVNE REZERVE

1. Svaki župnik ima u nedjelju kad se sabire milostinja za Bogoslovski fakultet održati propovijed: dužnost svih vjernika u pomaganju svoga Bogoslovnog fakulteta i sve pozvati na molitvu. Svaki vjernik treba da moli, da nam Bog dade i ljudi i sredstava i da pošalje puno poslenika u svoju žetu.

2. Svaki kateheta od pučke škole do studenata fakulteta ima učiniti propagandu, da svaki pohađač vjeroučitelja moli, prima sv. sakramente, obavlja žrtvice za svoj fakultet.

3. Uspraviti molbu na sve poglavare redovničkih družbi, bilo muških bilo ženskih, da se njihova zajednica moli, žrtvuje, trpi, prikazuje pokore za svoj fakultet i za ovo uzvišeno djelo.

4. Zamoliti župnike da svi bolesnici prikazuju svoje боли, trpljenja, stradanja bar jedan dan u sedmici za svoj fakultet i da Bog pošalje poslenika u svoju žetu.

5. Prikazivati sv. mise u tu načinu.

Mnogopoštovani Oče! Ja ovaj prijedlog prikazujem našemu Emanuelu u presv. oltarskom Sakramenu, a za Vas molim, da Vas obdari svojom nebeskom mudrošću, jačkošću, razumom, a najviše ljubav-

Iju, da budete poput svoga oca sv. Franje — Glasnik Velikoga Kralja! Primite izraze moga poštovanja. Vaš odani brat

Fra Ante Antić

P. S. Kad se napravi plan, podaš trijeti ga preuzv. biskupima da ga oni svojim blagoslovom, autoritetom odobre, blagoslove i za nj se zauzmu. Za te rade treba osigurati stručnjake književnosti da sve bude stilski i gramatički na visini...

Pravednost — krepost O. Antića

Katekizam nas uči: pravedan je onaj, koji uvijek daje svakome svoje. Pravednost u Svetom Pismu često znači skup svih kreposti, kao na primjer u Isusovoj izreci: »Blaženi, koji gladuju i želaju pravde...«

A zašto moramo biti pravedni?

1) Jer to Bog hoće,

2) jer je to nužno da sačuvamo mir i red.

Pravednost je stožerna krepost — bez nje nema savršenstva ni svetosti. U njoj kao da su ujedinjene mnoge druge kreposti: bogoštovlje, poštovanje prema roditeljima i poglavarima, zahvalnost, istinoljubivost, iskrenost, prijateljstvo, posluh...

A kako se naš fra Ante vježbao u pravednosti?

Prije svega žarko se molio za pravednost. I bio je čovjek pravedan. Bog mu je bio na prvom mjestu, jer je tako pravedno.

Majci Božjoj je svoju odanost i povjerenje iskazivao sinovskom ljudjavljom i poštovanjem, njoj bi slao sve svoje molitve i preporučivao brige i probleme. Stovao je sve sveće katoličke Crkve, a posebnu je čast iskazivao svojem zaštitniku, te pojedinim svećicima franjevačkog Reda, osobito sv. Franji. Nastojao se ugledati u njih i svojim životom ih slijediti. Odredbe svete Crkve za njega su bile zakon. Sve što bi sveta Crkva propisala nastojao je vjerno vršiti i druge je upućivao da tako rade. Služio se je u svojim molitvama često liturgijskim obrascima i svaki čin i obred vršio bi ozbiljno, s punim poštovanjem i uvjerenjem.

Dnevno je molio propisane svećeničke molitve i često se je znalo desiti, da radi službe bližnjemu ne bi stigao izmoliti sve propisane molitve. No, to ga nije sprecavalo da ih makar i kasno u noć izmoli s istim žarom i pobožnošću, ne propuštajući nikada određenih molitava.

Poglavar je slušao upravo sinovskom odanošću i poštovanjem. Za njega je riječ poglavara bila Božji glas upravljen njemu osobno. Zato je i njegov posluh bio ne slijepo pokoravanje ili ropska poslušnost već prosvijetljen posluh. Isto tako je u duhu poslušnosti i povjerenja odgajao klerike koji su mu bili povjereni. Nije nikada dozvolio da se o poglavaru raspravlja, da ga se kritizira ili kudi. Uvijek bi znao reći, da od toga nema koristi, već treba moliti za poglavare da ispune ono što Bog od njih i preko njih traži.

Povjereni mu službe vršio je isto tako dosljedno i pravedno. Nije poznavao privilegija, simpatija, antipatija već je u svakom bilo podređenom bilo na njega upućenom gledao od Boga mu poslatog. Tako je i postupao: uvijek fin, uvijek ljubezan, uvijek susretljiv. Njegov život je bio borba za istinu u punom smislu riječi, njegova usta nisu izgovarala riječi prevare ili poluistine. Uvijek je bio nepristran, a sve sporove, sukobe ili neslaganja rješavao je molitvom i samo molitvom.

Pravednik od vjere živi! To se u punom smislu te riječi može primijeniti na fra Antu. On je doista živio od žarke, žive vjere i u toj vjeri je susretao svakog čovjeka, spreman da ga prihvati, da mu pomogne, da podijeli s njim one velike Božje tajne, kojih je bio djelitelj.

Kako mi stojimo s našom pravednošću? Možemo li mirne duše i spokojna srca reći da živimo od vjere, da živimo za vjeru, da živimo s vjerom? Možemo li reći za sebe da smo pravedni? A to u ovom našem svakidašnjem životu znači: ima li u našem životu uz dnevni posao svoje mjesto i dnevna molitva? Znademo li svoje pravo mjesto ili se možda pokušavamo uzdignuti iznad bližnjega, pa ga čak možda i izgurati, osramotiti, poniziti. Prihvaćamo li ponizno i zahvalno ulogu koju nam je u ovom životu Gospodin povjerio?

Ispitajmo savjest, pa već jednom počnimo »živjeti od vjere!«

Poniznost je temelj duhovnog života. Ona diže oholost iz srca i duše. Ona te osposobljuje da primiš darove i milosti Duha Svetoga. Bez poniznosti nema duhovnog života, nema pravih kreposti.

...

Pogledaj na svoju nebesku Majku i vidjet ćes da je upravo po poniznosti najviše ugodila Presvetom Trostvu i postigla je to da je postala Kraljica neba i zemlje.

Da u svim vježbama duhovnoga života sačuvamo mir, jednostavnost i svetu ljubav potrebno je, pobožna dušo, da se uvijek drži svete volje Božje. Budi u svemu predana u njegove svete ruke, oslonjena na nj, pouzdana u njegovu svetu pomoć.

...

Pravi i jedini naš položaj prema Gospodinu Bogu je sveta poniznost. Sve dobro što vidiš, što radiš, primiš, sve predaj Gospodinu od koga dolazi svako dobro.

...

Nikad nećeš biti bogatiji nego kad sve od sebe po poniznosti uzmeš i predas Gospodinu, od čije ljubavi i milosrđa sve dolazi.

...

Jednostavnost je posljednja i potpuna savršenost duše. Sve vježbe duhovnog života idu za tim da dušu učine jednostavnom i sličnom Bogu.

...

Duša se mora svega osloboediti i postati jedno s Bogom, u svemu tražiti njega, njegovu svetu volju i sve veću njegovu slavu.

...

Ljubi Boga jednostavnom ljubavlju radi njega. Ne gledaj nigda na se, na ljudi, na svoj interes, već u svemu na Boga.

...

Sve gledaj očima svete vjere. Vjerom ćes sve pobijediti. U vjeri hodaj, trpi, moli se i trudi. Sve će te napustiti, ostaviti, zaboraviti, ali će vjera uvijek u tebi biti i s tobom se svugdje naći.

...

Lepo se zahvaljujem za list »Dobri otac Antić«. Vedno ga takoj preberem oziroma bolje rečeno: premiditiram, ker mi tako zopet stopi pred oči moj duhovni oče, ki mi je toliko krat dajal poguma in tolažbe v težkih dneh redovnega življenja. »Sinko, budi ponizan, budi pun ljubavi...«

Za svetu isповијед uvijek se skrušeno pripravi i životom vjerom obavljam ovaj sakrament kao da si pred Bogom. Vjerno drži obećanje na isповијedi zadano.

...

Jaz sem prepričan da je bil fra Antić čovjek Božji!

P. Pavel Košir, ofm cap.

U velikoj neprilici — nemam stana — utekla sam se dobrom oču Antiću. Uza sve neprilike i smetnje stan sam dobila. Bogu hvala! Preporučam se i unaprijed u zagovor dragog o. Antića i šaljem 100 dinara za potrebe vicepostulature.

* * *

Homo quidam, commendans se protectioni B. P. Antonii Antić, iteratis vicibus praebet non paucam pecuniam pro gratiarum actione et pro progressu beatificationis boni patris Antonii.

Vicepostulator gratias agens pro tot et tantis beneficiis hunc amicum et benefactorem Vicepostulationis commendat intercessioni P. Antonii eumque et omnes eius propinquos benedicit. Valete!

* * *

U fond za beatifikaciju o. Antića uz preporuku svih duhovnih i materijalnih potreba daruje 50 dinara obitelj Gamberl, Zagreb.

Dr fra Ivan Glibotić, Sumartin

IZ VICEPOSTULATURE

Dana 15. prosinca 1974. komemorirali smo četvrtu obljetnicu prijenosa tijela o. Antića s Mirogoja u naše Svetište. Navečer je bila sveta misa pod kojom je održao propovijed o. Ante Katalinić, isusovac o temi: Marijanska duhovnost o. Antića.

Prije večernje mise održan je glazbeni program, a izvele su ga časne sestre Naše Gospe s. Imakulata i s. Cecilija. Sudjelovao je i gosp. Matiša Rajčić pjevanjem uz pratnju orgulja.

Vicepostulator je s nekoliko riječi napomenuo kako je o. Antić bio čovjek žive vjere. To je on uvijek preporučlavao i mlađim svećenicima, svojim penitentima i svima koji su k njemu dolazili.

Prisutni su se poslijе svete mise još dugo oprštali od njegova groba. Velik broj zapaljenih svjeća izražavao je njihove molbe: pomoći u životnim teškoćama, porast u ljubavi prema Isusu i Mariji.

MJESECNI SASTANCI održavaju se redovito u četvrtak poslije prvog petka u mjesecu. U samostanskoj kapeli navečer u 18 sati služi se sveta misa za što skoriju beatifikaciju o. Antića. Prije svete mise moli se zajednička krunica. Prigodni nagovor u duhu pouka i savjeta o. Antića drži vicepostulator ili neki drugi svećenik.

Slijedeći sastanci održat će se: 13. ožujka, 10. travnja, 8. svibnja, 12. lipnja, 10. srpnja.

IZ VICEPOSTULATURE

U fond Vicepostulature za troškove beatifikacije doprinijeli su: Fra Ivan Lucić — Stanković (100); J. Bumber — Beograd (300 mj.); Katica Nevjetić — Travnik (50); Barić dr. Desa — Zadar (100); Sestre Milosrdnice — Slavonska Požega (100); Marija Šelerger — Zagreb (50); Katarina Papić — Zagreb (50 mj.); Josipa Knežević — Zagreb (50); Blažeka s. Ilona — Zagreb (100); Agneza B. — Zagreb (500); Obitelj Meštrović — Zagreb (50); Anka iz V. (300); Jelica Baljak — Zagreb (100 mj.); Marija Antolović — Rheinfelden (100 DM); Ruža Medić — Brela (100); Anda Ribičić pk Marka — Brela (100); Matija Ribičić — Brela (100); Anda Ribičić — Brela (100); Marija Sošić — Brela (100); Fra Ivan Glibotić — Sumartin (150); Lazar Ivan Krmpotić — Bačka Palanka (100); Marica Simošić — Harkanovci (50 u zahvalu za primljene milosti); Sofija Milošević — Sarajevo (50); Katica Lukić — Zadar (50); Katarina Rukavina — Zagreb (50 mj.); Dolores Šuvar — Zagreb (500); Obitelj Borović — Zagreb (50 mj.); N. N. — Zagreb (30); N. N. — Zagreb (100); Katica Gotovac — Split (50); Jasna Đenero — Dubrovnik (100 u zahvalu za prim. milosti); Đurđa Kusturić — Harkanovci (100); N. N. — Zagreb (100); Dr Franjo Cvetan, kanonik — Zagreb (100); Sestre Uršulinke — Zenica (100 mj.); Jasna Brka — Zagreb (100); Barić dr Desa — Zadar (200 u zahvalu); Sestre sv. Križa — Porat (50); Dragoš ing. Machiedo — Zagreb (200); Alekса Fistrić — Zagreb (200); Mila Antoš — Zagreb (15 mj.); Anica Zidarić —

Zagreb (50); A. M. — Zagreb (100 u zahvalu za prim. veliku milost); Josip Crnković, kanonik — Zagreb (200); N. N. — Zagreb (100); Treći Red kod Gospe Lurdske — Zagreb (50); Josipa Živičnjak — Zagreb (50 mj.); Jelka Margeta — Zagreb (50 mj.); Franka Tomičić — Zagreb (50 mj.); Ana Pac — Zagreb (50); Štefa Bauer — Zagreb (50 mj.); Slavica Jakovljević — Zagreb (20 mj.); Marija Horvat Kovačić — Zagreb (20 mj.); Jelica Povržanić — Zagreb (50); Lida Antić — Zaton (200); Franjevački samostan — Omiš (200); Danica Petričević — Zagreb (100 mj.); Marija Jelavić — Trpanj (100); Zorka ud. Perišić — Blato na Cetini (200); N. N. — Drniš (50); A. M. — Zagreb (150 tri svete mise za beatifikaciju o. Antića); Obitelj Gamberl — Zagreb (50); Roza Antunović — Zagreb (200); Obitelj Berak — Zagreb (50); Anica Radobolja — Omiš (50); A. M. — Zagreb (150); Anton Škunca — Novalja (100); Mira Treursić — Zagreb (50); Treći Red kod Gospe Lurdske — Zagreb (500 prigodom primanja novih članova + 400 za uređenje groba); Boženka Polić — Split (500); Vjekoslava Labura — Šibenik (100); Antonija Bauman — Maribor (50); Marijana Turkalj — Zagreb (100); J. U. — Zagreb (100); Ivka Kirinić — Zagreb (100); Samostan Benediktinki — Hvar (50); Josipa Štimac — Delnice (100); Časne Franjevke, Sigurata — Dubrovnik (100); Viktor Trčin — Zaton (100); Vida Bevanda — Blatnica (30); Stana Dugandžić — Zagreb (30); Fra Mirko Buljac — Imotski (200); Fra Ivan Bilušić — Šibenik (500); Fra Jozo Župić — Split (50).

Hodočašća

1) Program od 4 dana:

Zagreb — ROMA — Padova — Venezia; polazak 30. IV.

2) Program od 6 dana:

Zagreb — Ravenna — San Marino — Loreto — Assisi — ROMA — Padova — Venezia; polazak 28. IV.

3) Program od 7 dana:

Zagreb — Ravenna — San Marino — Loreto — Assisi — Collevalenza — Tivoli — ROMA — Padova — Venezia; polazak 27. IV.

4) Program od 10 dana:

Zagreb — Venezia — Padova — Ravenna — San Marino — Loreto — San Giovanni Rotondo — Lucera — Pompei — Napoli — Tivoli — ROMA — Assisi — Firenze; polazak 26. IV.

5) Avionom:

Zagreb — ROMA — Zagreb; polazak iz Zagreba 30. IV. navečer, povratak u Zagreb 4. V. navečer.

polazak iz Zagreba 16. svibnja navečer, povratak u Zagreb 23. svibnja izjutra.

polazak iz Zagreba 25. lipnja navečer, povratak u Zagreb 3. srpnja izjutra.

autobusom 8 dana, puna opskrba; datumi polaska: 26. IV. — 14. VI. — 19. VII. — 23. VIII. i 27. IX. Polazak iz Zagreba u 5 sati izjutra.

avionom ZAGREB — MADRID — ZAGREB; autobusom: Madrid — Toledo — Escorial — Lisbon — Fatima ... Polazak iz Zagreba.

Marijanski kongres u Rimu:

Blagdan sv. Petra u Rimu:

Hodočašće u Lurd:

Hodočašće u Fatimu:

SVE INFORMACIJE: VICEPOSTULATURA